

Перший етап перепису завершено

22 січня біля двох тисяч обліковців Всесоюзного перепису населення закінчили свою роботу. Їм усім підставили уважати, що переписом охоплено все населення.

З 24 по 28 січня інструктори-контролери разом з обліковцями проведуть контрольні обходи дільниць, щоб перевірити правильність виконаної роботи.

Потім органи державної статистики мають почати розробку підсумків перепису.

(ТАРС).

МОЛОДІ КОМУНАРИ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XI

№ 10 (1178).

СУБОТА

24 СІЧНЯ

1970 Р.

Ціна 2 коп.

Про Раїсу та її друзів розповідаємо сьогодні в матеріалі

«НАС ЧЕКАЄ ПОЛЕ»

ЛЕНІНЬКА ЕСТАФЕТА

Позавчора приміщення Кіровоградської філармонії виконували працівники культури, знатні люди нашої Кіровоградщини.

Одеська обласна рада профспілок передала ленінську естафету культури профспілки кіровоградцям.

Репортаж про цей святковий вечір читайте в наступному номері.

ОГЛЯД НАРОДНИХ ТАЛАНТІВ

КНУВ, 23 січня. (РАТАУ). Країні паляти культури столиці України віддані на три дні в розпорядження співаків, танцюристів, музикантів, читців, що прибули на обласний конкурс самодіяльного мистецтва.

Більш як 70 тисяч чоловік з міст і сіл Київщини беруть участь у республіканському фестивалі, присвяченому 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. З показом своєї виконавської майстерності виступають перед киянами — переможці районних і куштових оглядів художньої самодіяльності. Головною темою в репертуарах колективів різних жанрів — художні твори про Володимира Ілліча, Комуністичну партію, героїв трудових звершень будівників комунізму.

Горизонт

Сьогодні сторінка для учнів профтехучилищ «Горизонт» присвячується розповіді про зустріч, яка відбулася за круглим столом «Молодого комунара». Тема розмови — похід сільської молоді за механізаторським техобуч.

На зустріч приїхали учні сільських профтехучилищ, керівники цих закладів. Техніці потрібні умілі руки — головна думка їх виступів.

ТВЕРДИМ, добре втоптані шляхом, випереджаючи один одного, швидко мчать на велосипедах юнаки, що повертаються з Федоро-Шулічинської школи додому, в Новошешенкове. Попереду, як звичайно, — старший, а за ними поспішає малеча.

— Романо, доганяй! — гукає хтось, оглянувшись.

— Дожену! — відповідає пишний ростом Роман Вовк, а сам усміхається. Чого йому за ними гнатися, коли на полі праворуч він побачив трактора, що орав сіре під стерні поле.

— Здрастуйте, дядьку Михайле!

— А-а, Роман! Привіт, привіт, хлопче, — тепло дивиться на учня тракторист Михайло Бісєвич.

— Дозвольте, я з вами пройду.

Механізатор дивиться в очі школяра і все розуміє.

— Що ж, сідай.

Забутим лежить під лісо-стругою велосипед з портфелем, набитий книгами і зошитами, давно захолов дома обід, чекаючи хлопця. Захопивши машину, Роман забув про все.

— Закінчив школу, давай до нашої механізаторської компанії, — запропонував тоді Михайло Мартинюк. — Бачу, будеш з тебе люди.

Дні навчання в школі залишилися позаду. Але поступити на курси трактористів Романою виявилось не так легко: ростом не вдався.

«Як мізинець», — іноді жартували товариші.

Та Роман був упорним, від своєї мрії не відступав. По-го домагання підтримав агроном Іван Савич Хропко:

— Хай їде, — сказав він. — То не біда, що ростом не вийшов. Суворов теж був не велетнем...

І комсомолец Роман Вовк

же з сидіння натиснути ногою на гальмовий важіль. Весь день йому допомагали то бригадир комплексної бригади Василь Харламов, то інші трактористи. А наступного дня бригадир тракторної бригади Володимир Фостоп зробив деяку перестановку в бригаді і мовив Романові:

КОНКУРС НА ГАЗЕТНИЙ МАТЕРІАЛ

поступили до Новгородківського училища механізації сільського господарства. Через рік повернувшись з носадченим тракториста.

На той час у бригаді був вільний «Беларусь», що призначався возити цистерною воду до ферми та на будівельний майданчик. От і запропонували хлопцеві сісти на нього. Але й тут не обійшлося без прикрасів. Виявилось, що новачок не мо-

— Коли ти сам малий, то й трактора тобі такого даємо. Приймай «ДТ-20».

Ось уже два роки молодий механізатор працює на маленькому, але так потрібному в господарстві тракторі. Яких робіт він тільки не виконував: косив та зрібав сіно, горох, боронував, транспортував різні вантажі.

— Роботячий, слухняний хлопець, — коротко характеризують Романа в брига-

ді. — Працює по-комсомольському. Розуміє, що коли посілають, значить так треба. Як тільки почалося збирання кукурудзи, Роман перейшов працювати до машини, яка очищає качани. Пильно стежив за її роботою: вчасно змашував вузли, підтягував болти, гайки, дивився, щоб вона перебувала під рівномірним навантаженням. Тому й не дивно, що машинист і люди, які обслуговували машину, добивалися не тільки виконання, а й перевиконання доведених завдань. Замість 14 тонн по нормі, майже щоденно очищалося по 16—20 тонн кукурудзяних качанів від луски.

За осінь Роман Вовк перечистив качани в четвертій і першій бригадах колгоспу імені Шевченка. Всього — понад 500 тонн.

НА вулиці зима. Земля затрушена пухлястим снігом, змута, як лещатами, міцним морозом. В таких умовах у бригаді немає робіт для трактора «ДТ-20». Він стоїть у гаражі, чекаючи свого сезону. Та не гуляє його господар Роман. Він допомагає слюсарям та ковальям ремонтувати техніку. Зараз ремонтує борони і щоденно вивозить їх по дві відремонттованими з ковальського цеху.

Там знайшов Роман свою радість.

І. ГРИЩЕНКО.
с. Новошешенкове
Долинського району.

«Ленін з нами у віках»

КОВИНИ

Тематичний виступ підготувала агіткульбригада Бандурівського сільського клубу до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і дебютувала перед тваринниками на МТФ № 1.

Присутні прослухали лекцію по тезах ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна» вчителя середньої школи І. В. Малишенка, гаряче аплодували учасникам агіткульбригади Ганні Пипенко і Ганні Валуленко за хороше виконання народних танців.

Вдало виступив дівочий вокальний ансамбль у складі О. Рябової, Г. Шепети, К. Лозової, Л. Собко та інших. Комсомольські агіткульбригади, яких створено дві в колгоспі, у нинішньому році декілька разів виступали перед трудівниками села. Цими днями агіткульбригади побувають серед тих, хто веде ремонт техніки, у шоферів, на птахфермі, на молочно-товарних фермах. А в переддень 100-річчя з дня народження В. І. Леніна учасники агіткульбригад вітатимуть переможців ювілейного соціалістичного змагання в колі їхніх сімей.

В. МЕЛЬНИК,

секретар комсомольської організації колгоспу «Іскра».

Гайворонський район.

«Могутній голос борців за мир»

— на таку тему в Пішанобрідському сільському клубі місце, ві культури разом з комсомольськими активістами села та вчителями організували читачку конференцію.

«Документи міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій», «Імперіалізм — ворог людства», «Світлова система соціалізму — вирішальна сила в антимілітаристичній боротьбі», «Національно-визвольний рух — складова частина світового революційного процесу» — з такими бесідами виступили перед присутніми на конференції Г. Вірич, Т. Іваненко, Г. Петрова, Л. Сидоренко.

І. ІВАНЧУК.

Добровелічківський район.

Освітнянське поповнення

Закінчилася педагогічна практика в студентів-філологів Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, яку вони проходили в школах області.

Педагогічна конференція, що відбулася в інституті, була підсумовуючим етапом у навчанні студентів цього семестру. Практиканти поділилися враженнями про свою роботу в школі, розповіли про форми позакласної роботи з учнями.

А зроблено майбутніми вчителями чимало. Лише лекцій по науковому комунізму, по науковому атеїзму, дитячій психології, було пропитуно близько 340. Четверокурсники значну увагу приділяли лекціям на ленінську тематику. Студенти-практиканти провели в учнях близько 160 позакласних заходів. Тут і літературні вечори, і зустрічі з ветеранами праці, комсомольські збори, «Вогники».

Методисти інституту, вчителі шкіль успішались, що через кілька місяців ряди освітян поповняться новими кваліфікованими кадрами.

М. ЛИТВИНЕНКО.

м. Кіровоград.

Усі троє — молоді

Близько тридцяти чоловік Новоархангельської міжколгоспної будівельної організації взяли участь у змаганні на кращого рибалку підльодового лову. Профспайкова організація підприємства встановила для переможців призи. Оповіді рибалки показали свої «спортивні досягнення» авторитетний комісі, котру очолював комсомолец Василь Дудняк.

Перший приз і звання кращого рибалки здобув Олександр Щербул. Друге і третє місця та подарунки дістали Григорій Ягольницький та Анатолій Шевченко. Усі троє — молоді робітники підприємства.

М. УСПАЛЕНКО,

працівник райгазети

«Колос».

Новоархангельський район.

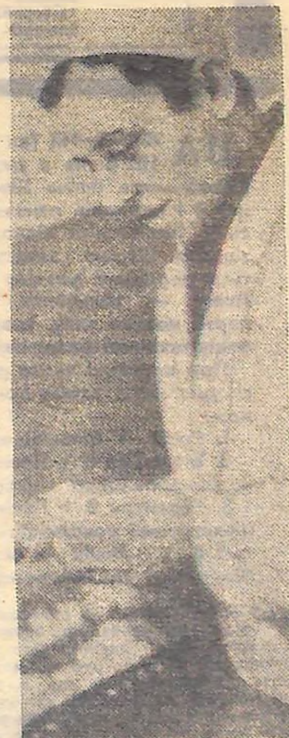
Цікава розмова

«Про тебе, радянська людина» — так назвали читачку конференцію культури в с. Мар'яки, яку вони влаштували в місцевому клубі. Дві години тривала розмова про найкращі порівняння нашого сучасника, про дорогу, якою йде він до мети, що заповів В. І. Ленін.

Після обговорення кращих книг радянських письменників в бібліотеку завітали пошпитачі. Десятки молодих хліборобів виявили бажання почитати твори, про які вони чули в сільському клубі, що виставлені на спеціальній полиці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Ю. СТОРЧАК.

Новоміргородський район.

27 січня Кіровоградський інкубаторна станція одержить перший виводок курчат в 60 тисяч. Багато турбот в ці дні у завідуючого айскладом Михайла Тертичного: він перевіряє щодня по 6—7 тисяч яєць для майбутньої закладки в інкубатор.

На фото: комсомолец М. ТЕРТИЧНИЙ.

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

КОВИНИ

Ольга ШУЛІМОВА:

— Про наше училище чомусь нічого не знають. А в нас і світлі аудиторії, і самодіяльність, і ко-рисна робота в колгоспах.

Гай МОЛОДИХ:

— Світла кімната в гуртожитку, спортивний зал, лабораторії, машини, якими буду керувати. Одним словом — училище своє люблю.

Олександр ЛЯШ:

— Можливо, й не став би механізатором, якби не поради відомих хліборобів. Я вдячний їм.

Чергова бесіда за круглим столом «Молодого комунара» відбулася цього разу з тими, хто присвятив себе почесній професії механізатора, обрав технічну спеціальність. У ній взяли участь начальник обслуговування профтехосвіти Т. С. Яровий, інспектор обслуговування профтехосвіти Б. П. Кравченко, майстер виробничого навчання Олександрійського СПТУ № 1 Г. О. Рубцов, директор Олександрійського СПТУ № 3 М. П. Пиріг, заступник директора по учбово-виробничому навчанню Бобринецького СПТУ № 2 З. О. Сивоконь, директор Ігульського СПТУ № 4 Ф. С. Орленко, майстер виробничого навчання Гайворонського СПТУ № 5 А. І. Пашковський, старший майстер Новгородківського СПТУ № 6 М. Г. Прижигалінський, секретар комсомольської організації Олександрійського СПТУ № 3 Ольга Шулімова, заступник директора по учбово-виробничому навчанню Онківського СПТУ № 7 М. Т. Чаус, заступник зав. відділом комсомольських організацій обкому ЛКСМУ М. О. Колодій, завідувачі оргвідділами Новгородківського та Бобринецького райкомів комсомолу Олександр Руденко та Дмитро Замша, учні сільських профтехучилищ області Петро Федоров, Людмила Старшинова, Раїса Білоциця, Олександр Костенко, Михайло Писаренко, Олександр Мельниченко, Олександр Ляш, Гай Молодих, працівники газети «Молодий комунар».

ВСІ ВОНИ знають, як пахне навісні земля, чули в безмежному просторі спів жайворонка, бачили золотаві розливи пшениць, дослухалися, як наливається соками зерно.

Сорок п'ять років біля механізмів батько Михайла Писаренка, нині учня Гайворонського СПТУ № 5.

— Учнем бігав я до нього у поле, — розповідає Михайло. — Мене завжди дивувала ця розумна машина — комбайн. А коли постало питання — ким бути, у виборі професії я не сумнівався. Батько на полі, я теж хочу бути там. Іншими словами — династія.

Так, великий вплив на вибір майбутнього своїх дітей мають батьки. Діти повторюють їх трудові звершення, наслідують їм.

— Батько й мати мої підуть на пенсію. Дуже вчасно прийдемо ми з сестрою їм на зміну в колгосп «Путь Ильича» Знаменського району. — Це вже Олександр Костенко, учень Ігульського СПТУ № 4. Що ж приваблює юнаків і

дівчат у професії сільського механізатора? На ці питання відповіді були найрізноманітніші.

Ось одна з них, можливо, найбільш характерна. Розповідає Людмила Старшинова, учениця Бобринецького сільського профтехучилища:

Людмила СТАРШИНОВА:

— Я — з Кіровограда, але степ люблю над усе, синя прозорість... Жайвір...

Олександр КОСТЕНКО:

— Мені справді подобається в училищі. І розпорядок дня, і стрілецький гурток. Чекаю, коли ми з сестрою Валею вийдемо в поле на зміну батькам, що мають йти на пенсію.

— Я з Кіровограда. Мати моя працює на «Червоній зірці», запрошувала мене оглянути завод, а потім пропонувала піти туди працювати. Не можу сказати, що на заводі мені не сподобалося. Але в кожній людині є своя мрія. Моя народилася, коли я вперше потрапив у поле.

Люда захоплено розповідає про своє училище, про драматичний гурток, де вона старостою, про спід, затишні кімнати гуртожитку, класи, лабораторії.

Не менш задоволена своєю майбутньою професією і подруга Люди — Раїса Білоциця.

— Зараз я навчаюся у дев'ятому класі, — говорить вона. — Одночасно з дипломом тракториста-машиніста широкого профілю одержу атестат про середню освіту.

Підготовка механізаторських кадрів для сільського господарства — справа великої державної ваги, а тому партія і уряд не шкодують коштів для того, щоб створити учням усі потрібні умови для

ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ «МК»

НАС ЧЕКАЄ ПОЛЕ

навчання і відпочинку. Про це говорили секретар комсомольської організації Олександрійського СПТУ № 3 Ольга Шулімова і учень Олександрійського СПТУ № 1 Гай Молодих, начальник обслуговування профтехосвіти С. Т. Яровий і старший майстер Новгородківського СПТУ № 6 М. Г. Прижигалінський.

ОТЖЕ, всі умови для навчання в сільських профтехучилищах області створено. Заробітки майбутніх механізаторів не викликають сумнівів — вони не менші, ніж заробіток робітника високої кваліфікації. І все ж в окремих юнаків і дівчат професія механізатора викликає певну настороженість. Чому?

Чи не залишилось це з тих часів, коли вчителі в школі говорили: «Не хочеш вчитися, підеш у ФЗУ?». Рівень викладання матеріалу і рівень ме-

У БРИЗОНТ

ханізації настільки зріс, що провести паралель між нинішніми технічними закладами і подібними школами, скажімо, 50-х років аж ніяк не можна. Здається, все гаразд, а план набору учнів у профтехучилища не виконано. Як же зарадити цьому?

— Роз'яснювальна робота, — сходяться на одному С. Т. Яровий, А. І. Пашковський, їх товариші. — Треба, по-перше, щоб юнаки і дівчата знали, що їх чекає в училищі; по-друге, що чекає на майбутній роботі. Треба, щоб вони знали і про клуби, що є в училищах, про гуртожитки, гуртки художньої самодіяльності, ідеальні, ділянки землі, на яких вони можуть виростити найвищий урожай.

Досвідом роботи поділилися майстер виробничого навчання Гайворонського СПТУ № 5 А. І. Пашковський.

У бесіді наголошувалося, що успіх у навчанні і вихованні механізаторських кадрів можуть і повинні забезпечити колективні господарства області. Але, як говорив завідувач оргвідділом Бобринецького РК ЛКСМУ Дмитро Замша, лише один (!) у районі колгосп імені Шевченка надає суттєву допомогу профтехучилищу. Звичайно, це господарство не виняток, є такі колгоспи і в Добровеличківському районі (імені Пархоменка, імені Леніна, імені Крупської), і в Гайворонському («Шляхом Ілліча» та інші).

Розмова про базові господарства для профтехучилищ ведеться перший рік. Але, на жаль, це поки що лише розмова. А взаємозв'язки училища і колгоспу могли б принести чимало користі і господарству, і учбовому закладу. Скажімо, учні Олександрійського СПТУ № 3 за час практики провели в колгоспах більше ста кілометрів ліній електропередачі, змонтували 18 підстанцій, підключили до 2 тисяч електроточок.

Про контингент учнів говорили М. О. Колодій, С. О. Сивоконь, Т. С. Яровий і інші товариші.

— Інколи дівчина почуває себе в бригаді механізаторів дещо незручно, — сказала С. О. Сивоконь. — Варто було б, як це робиться в Маловісиківському районі, створити жіночі бригади.

— Механізаторська професія — професія дуже почесна, — підкреслює М. О. Колодій. — Доручати складні механізми можна не кожному. У майбутньому комсомольські збори будуть вирішувати, кого послати на навчання. Це буде як нагорода для кращих юнаків і дівчат.

НА ВИВЧЕННЯ Тез ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна» у початковій і середній ланках комсомольської політосвіти відводиться чотири заняття. Перше заняття присвячується першому розділу Тез — «В. І. Ленін — засновник пролетарської партії нового типу, теоретик і вождь соціалістичної революції».

При вивченні цього розділу можна скористатись таким примірним планом:

1. Росія — батьківщина лєнінізму.
2. Боротьба В. І. Леніна за створення більшовицької партії.
3. Розвиток В. І. Леніном теорії соціалістичної революції.
4. В. І. Ленін — вождь Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ПРИСТУПАЮЧИ до вивчення першого розділу Тез, необхідно, перш за все, дати характеристику економічного і політичного становища Росії на рубежі двох століть. У Тезах відзначається, що в кінці XIX і на початку XX століття світовий капіталізм поступив у свою останню, імперіалістичну стадію, коли всі його суперечності загострилися до крайності і революційний перехід капіталізму до соціалізму став насущною потребою суспільного розвитку.

Росія на початку XX століття була вузловим пунктом суперечностей світового імперіалізму. Їй були властиві всі соціально-економічні суперечності тодішнього світу: між працею і капіталом, між капіталізмом і феодалізо-кріпосницькими пережитками, між високорозвиненими промисловими районами і відсталіми окраїнами. Особливої гостроти цім суперечностям надавала система політичного, духовного і національного гніту царського самодержавства, яке намагалось зберегти історично віджиті су-перечливі відносини.

Трудящі маси Росії не могли миритись з існуючим ладом. На боротьбу проти самодержавства і буржуазії піднімалися жорстко експлуатовані капіталізмом робітники, задані гнітом поміщиків селяни, пригноблені народи окраїн. Головною революційною силою суспільства був пролетаріат, який з перших кроків своєї політичної боротьби спирався на наукову теорію визвольного руху — вчення Маркса і Енгельса. Заслуга з'єднання наукового соціалізму з робітничим рухом, розвитку марксистської теорії в нових історичних умовах, втілення її в практику соціалістичної революції і соціалістичного будівництва належить партії більшовиків на чолі з Леніном.

В ІСВІТЛЕННІ другого питання теми необхідно розпочати з того, що вирішальною умовою успіху справи соціалістичної революції Ленін вважав створення і зміцнення революційної партії робітничого класу. У пролетарській партії він бачив ту силу, яка здатна «перевернути Росію».

З'ясовуючи питання про боротьбу Леніна за створення марксистської, справді революційної партії робітничого класу, пропагандистові доцільно звернути увагу на те, що напередодні II з'їзду РСДРП в Єлисаветграді була створена соціал-демократична організація, яка визнала лєнінську «Іскру» своїм керівним органом. Важливу роль у згуртуванні єлисаветградських більшовиків відіграв приїзд до Єлисаветграда у 1904 році безстрашного революціонера-професіонала Ф. А. Сергєєва (Артема).

(Ф. К. Белянці, І. Ф. Курас. «В серпях і звершеннях». Вид. «Промінь». 1969, стор. 22—23).

У Програмі створення Леніном партії більшо-

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ЗАСНОВНИК ПАРТІЇ, ВОЖДЬ РЕВОЛЮЦІЇ

Методичні поради по вивченню I розділу Тез ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна» в початковій і середній ланках комсомольської політосвіти, підготовлені членом методичної ради Будинку політосвіти обкому КП України І. П. КРИВОШЕЄЮ.

непарламентарських, мирних і немирних засобів боротьби, гнучко використовували їх в залежності від ситуації, що складалася.

Обов'язковою умовою успішних дій марксистської партії, розвитку і перемог робітничого руху Ленін вважав боротьбу на два фронти — проти правих і «лівої» різновидностей опортунізму і ревізіонізму. Протягом цієї своєї революційної діяльності він ні в неспирній боротьбі проти ворожих науковому соціалізму теорій, які прикривалися прапором марксизму. Керуючись вказівками Леніна про необхідність боротьби з опортунізмом, комуністичні і робітничі партії вели і ведуть наполегливу боротьбу проти опортуністичних теорій у комуністичному і робітничому русі. В основному документи міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій 1989 р. записано, що «...комуністи і далі неспирно борються проти буржуазної ідеології, ...проти правих і лівоопортуністичних перекручень теорії і політики, проти ревізіонізму, догматизму і лівоексцесантського авантюризму». (Документи міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій. Москва, 5—17 червня 1969 р. Політбюро України, 1969, стор. 43).

ПРИ ВИВЧЕННІ третього питання теми необхідно показати Леніна як теоретика, вождя комуністичної партії, який довів, що соціалістичний революційний будівельний демократичний революційний та інших правих Ленін довів, що у визвольній боротьбі в епоху імперіалізму гегемонія переходить до пролетаріату і що гегемонія пролетаріату в буржуазно-демократичній революції при союзі його з усім пролетаріатом в соціалістичній революції при союзі його з сільською біднотою і всіма експлуатованими масами міста і села. Цим він розбив традиційну догму соціал-демократів про те, що після буржуазно-демократичної революції наступить тридцятирічний період панування капіталізму.

Досліджуючи природу суперечностей і загальні тенденції розвитку капіталізму в епоху імперіалізму, Ленін довів, що монополістична стадія капіталізму є його останньою стадією, в якій розкриваються соціалістичні революційні тенденції. З'ясовуючи це питання, необхідно на основі документів

ЯСКРАВО гостросюжетну кінорежисуру стрічку в жанрі музичного кіно, знято на Одеській кіностудії. Основна її тема — боротьба більшовиків-підпільників у передреволюційні роки.

У стрічці «Небезпечні гастролі» йдеться про артистів естради, вар'єте, які тацюють, співають, їздять на гастролі за кордон. Окремі з них допомагають перевозити більшовицьку літературу: листівки, брошури, «Робочую газету».

Автор сценарію М. Медкумов в основу фільму поклав дійсні факти з діяльності одеських більшовиків-підпільників за кілька років до Жовтневої революції. У своїх спогадах старі комуністи розповідають, що в 1913 році майбутній Нарком закордонних справ Радянської держави М. Литвинов під виглядом комерсанта не раз їздив за кордон для придбання зброї для революціонерів-більшовиків. Вона переправлялася через одеський порт у великих ящиках з театральним реквізитом.

Не можна твердити, що М. Литвинов — прототип одного з головних героїв фільму — Андрія Максимовича. Але асоціація між наведеними спогадами і сюжетом фільму безперечна.

Режисер стрічки Г. Юнгвальд-Хилькевич поставив перед собою дуже складне завдання: паралельно розповісти про сценічне і позасценічне життя артистів вар'єте; зняти і головне змонтувати ці дві сюжетні лінії так, щоб вони перепліталися, але не перетиналися одна одну, щоб серйозне не набуло для глядача рис водевільної легкості, а легке — фальшивої багатозначності.

Як же вдалось режисеру справитись із цим завдан-

ням? На наш погляд межу тактовності не порушено, але режисура в обох лінійках нерівноважна. Сценічні епізоди, тобто хореографічні і вокальні номери зроблені яскраво і з добрим смаком. Та, на жаль, цього не скажеш про позасценічні кадри.

Фінальна бійка персонажів-антиподів у стрічці закладено детективізована, довгожданна і кровопролитна, з неймовірними ударами й пострілами. Одеський генерал-губернатор так і проситься в чини манекен-губернатора, хоча його і актор, чия майстерність загальновідома.

«НЕБЕЗПЕЧНІ ГАСТРОЛІ»

Для нього естрада, успіх на сцені — тільки надійна ширма.

Його робота на сцені вар'єте теж не викликає заперечень. Особливо вдало проспівав він романс «Не вклоняться більше ідолам обману».

Ю. Капелан відомий глядачам по багатьох фільмах. Свою роль підступного, розумного ворога революції, жорстокого жандарма провів стримано і переконливо.

Цікавини є акторські роботи Г. Юматова і особливо — Б. Брондукова, майстерність якого зростає від фільму до фільму.

Беззастережно творчою удачею фільму є музика: вона прекрасна і в емоційній прозорості вступу, і в благородній стриманості супроводу, і у веселій, дзвінкій пружності танцювальних ритмів.

Оператор Ф. Сильченко вдало зняв хореографічні і вокальні сцени, зумів декількома кадрами сказати про море щось своє, нове.

Трагічний фінал не пригнічує оптимістичного спрямування картини. Перегляд фільму залишає у свідомості думку про самопожертву і відданість героїв революції, справі боротьби за світле майбутнє народу.

О. ТКАЧЕНКО.

Є в нашому районі село Трояни. І живе в ньому скромна дівчина Валя. Минулого року закінчила вона десятирічку. Багато доріг пролягло від порогу школи: вибирай, яку хочеш! Але Валя сподобала ту, що веде вулицею рідного села до гарного двоповерхового будинку. Це — нещодавно збудована колгоспна ідальня.

Хороші, смачні страви, які готує Валя, дарують відвідувачам добрий настрій. Завжди в приміщенні чисто і охайно прибрано. затишно і тепло. Прикрашають ідальню і кімнатні квіти, які викохали дбайливі руки Валі Тильної. «Мені хочеться робити своїм односельчанам щось хороше і змирне», — говорить душевно Валя.

Віра ГУДЗИКЕВИЧ.

Добровеличківський район.

І СПЕКЛА Я ПИРІГ

міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій 1969 р. дані коротко характеристики сучасного імперіалізму.

Відкривши закон нерівномірності економічного і політичного розвитку капіталізму в епоху імперіалізму, Ленін зробив висновок про те, що до соціалізму різні країни прийдуть неодноразово. І фронт імперіалізму може бути прований не обов'язково в найбільш високорозвинутій країні. Цей висновок відкрив перед російським і міжнародним пролетаріатом ясну перспективу боротьби.

У нових історичних умовах Ленін всебічно розробив національне питання, висунув і обґрунтував ідею з'єднання пролетарської класової боротьби з боротьбою за знищення національного гніту. Своїми працями «Матеріалізм і емпіриокритицизм», «Філософські зошити» та ін. Ленін розвивав і збагачував ідеї Маркса і Енгельса з диалектичного та історичного матеріалізму. Він зробив філософський аналіз нових проблем науки, що нагромадились після Маркса і Енгельса, захистив і розвинув основні принципи світогляду й методу марксизму, дав ґрунтовну критику ідеалістичних та метафізичних концепцій.

ПРИ з'ясуванні четвертого питання необхідно відзначити, що революційно-перетворююча роль марксистсько-ленінської теорії, її єдність з революційною практикою в діяльності більшовицької партії на чолі з Леніном блискуче виявилась у перемозі Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Після перемоги Жовтневої буржуазно-демократичної революції перед робітничим класом постало питання про перехід до нового етапу боротьби — завоювання політичної влади, боротьби за соціалізм. У Квітневих тезах, документах, підготовлених для квітневої конференції VI з'їзду партії, в своїх статтях і виступах Ленін розробив конкретний план переходу до соціалістичної революції і націлює партію і робітничий клас на його здійснення.

Керуючись ленінськими настановами, більшовицька партія привернула на свій бік більшість трудящих, сформувала політичну армію соціалістичної революції. З'єднавши в єдиний потік боротьбу робітничого класу за соціалізм, загальнонародний рух за мир, селянську боротьбу за землю і національно-визвольну боротьбу пригноблених народів, партія повела

маси на штурм капіталізму саме тоді, коли для цього склались відповідні об'єктивні і суб'єктивні умови, коли назріла загальнонаціональна криза, і добилась перемоги. Висвітлюючи питання про перемогу Жовтневої соціалістичної революції, необхідно коротко розповісти про встановлення Радянської влади на Єлисаветградщині.

Матеріали з цього питання пропагандист може використати з брошури Ф. К. Белявця та І. Ф. Кураса «В серцях і зверненнях», О. К. Піскунова «Нові горизонти» (обидві видані в Дніпропетровську), «Промінь», 1969), а також книгу колективу авторів «Боротьба за встановлення влади Рад на Єлисаветградщині» та «В степах кировоградських».

Як відзначається в Тезах ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», Велика Жовтнева соціалістична революція — перший переможний акт світової соціалістичної революції. Вона докорінно змінила політичне і соціально-економічне обличчя найбільш розвинутої держави, піднесла міжнародний визвольний рух на новий, вищий рівень.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. В. І. Ленін — «Про лозунг Сполучених Штатів Європи». Полн. собр. соч., т. 26, стр. 351—355; Тв., 4-е вид., т. 21, стор. 297—300.

2. В. І. Ленін — «Воєнна програма пролетарської революції». Полн. собр. соч., т. 30, стр. 131—143; Тв., 4-е вид., т. 23, стор. 63—73.

3. «До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна». Тези ЦК КПРС, розділ І. «Правда», 23 грудня 1969 р.; «Радянська Україна», 23 грудня 1969 р.

4. Документи міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій. Москва, 6—17 червня 1969 р. Політвидав України, 1969 р.

5. В. І. Ленін. Краткий биографический очерк. Разделы: «За марксистскую партию нового типа», «Борьба за партию в годы реакции», «Вождем Октябрьской революции». М., Политиздат, 1969.

6. Беседы о партии. М., «Молодая гвардия», 1969, стр. 77—105.

7. Ф. К. Белявцев, І. Ф. Курас. «В серцях і зверненнях». Вид. «Промінь», 1969.

8. О. К. Піскунов. «Нові горизонти» (з досвіду ідеологічної роботи парторганізації області). Дніпропетровськ, «Промінь», 1969.

Микола СТОЯН.

Поряд тебе — твій син

Ви любите свою дитину. Її не любити не можна, бо й очі, і усмішка, і поведінка — ваші. Ви продовжуєте у ній, це — ваше майбутнє, найдорожче, що є у житті. А чи задумувались, ким виросте ваш син чи дочка, про те, яким громадянином будуть вони для своєї країни? Розмову про ставлення особистості, виховання чесних, працелюбних людей, справжніх патріотів веде сьогодні вчитель Пачинської середньої школи Новомиргородського району МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ СТОЯН. Редакція просить учителів, батьків, партійних, комсомольських працівників, усіх, хто займається вихованням нашої юної зміни, надіслати свої відгуки, роздуми з цього питання.

Я ЧАСТО зустрічаю вже літню людину, бригадира тракторної бригади колгоспу імені Куйбишева, комуніста Миколу Григоровича Клименка, і його стареньку посивілу дружину Фросину Олександрівну. Багато хороше зробив Микола Григорович для армії, для людей. Вілітку він усе в полі, на нивах, біля машин. Не залишає лану й тоді, коли біліють сніги, цікавиться, як зимує пшеничка, з механізаторами гомонить про снігозатримання, щоб мала земля досить волого, не залишають його турботи про ремонт машин, про урожай. Його шанують друзі по праці, всі колгоспники. Обраний депутатом сільської Ради, має він за свою працю урядові нагороди.

А Фросина Олександрівна хоч і на пенсії, однак, у напружений час не чекає, щоб кликали, сама йде в поле.

Такі звичайні прості люди і прикрашають землю. Та як приємно і їм, і всім нам, що поруч з ними, з усіма трактористами трудяться в тій же бригаді син Олександр.

Як приємно всім нам, що до Рад обрано чимало молодих механізаторів, доярок, ланкових, комсомольців. Сини стають поруч з батьками, підоплюють їх естафету. А де вона починається, ота передача? Як? У чому? Мабуть, перш за все, — у праці.

Немає потреби доводити, як ми діємо про зимовий, про літній відпочинок для дітей. Для них у нас — захоплюючі подорожі, цікаві туристські походи, табори. І всюди після них діти охоче поринають у вир колгоспної праці. Вони на токах біля зерна, на фермах доглядають телят, у артільних садах збирають груш, яблука.

То — поміч. Однак то далеко більше, ніж поміч, то — передача найбільшого і найсвятішого у нашому житті — любові до праці, до її величчя, до її краси.

Хіба не говорять промовисто золоті горі зерна: глянь, хлопче, яку силу мають людські руки! Хіба не кажуть кучеряві сади: глянь, дівчино, які рум'яні яблука і запашині груші виростили твої батько та мати!

І пшеничний колос, і срібний став, і стрункі лісосмуги, і літак у небі — то все творіння рук людських. У степах, на фермах, у садах діти наочно пізнають, що в праці, за висловом М. Рильського, є два крила — красиве і корисне.

І в цьому пізнанні чується добрий голос школи, учителів, батьків.

Так, і батьків, і мабуть, у першу чергу, — батьків, бо школа продовжує почату батьками роботу по вихованню любові до праці.

І як прикро, що у нас, на жаль, є деякі сім'ї, у яких батьки ще замальчук «березуть» дітей від неї. Як вони помиляються! Що з того виходить, розповім про день, коли до вчительської зайшла заплакана мати одного учня і так заявила:

— Що хочете робити із моїм сином, бо я вже нічого не можу вдіяти. Уроків не учить, мені ні в чому не допомагає, лінується й дрова порубати. Та ще ж і нещирий, де він навчився обманювати! ТОГО учня ми добре знали. Він учився погано, вмів обманювати, був нещирим і з товаришами, і з учителями. Але з чого це почалося? Відразу і не пригадаєш. А все-таки, якби мати добре подумала, хто ж винен, що він став таким, вона, напевне, дуже здивувалася б.

Давним-давно червене сонячного ранку до її хати йшов бригадир, а вона сиділа на лжанці, помітила ледь згорблену постать старого Гончаренка, кинулась на під і звідти шепнула синові:

— Скажеш бригадирові, що мене немає вдома!

Бригадир зайшов до хати, спитав хлопчика, де мати?

— Мами вдома немає! — випалив той і густо почервонів. Почервонів, бо, може, вперше йому довелося говорити неправду, обманювати.

— Скажеш їй, щоб ішла картоплю виполувати...

...Сказав. Додав, що й вони, піонери, підуть допомагати колгоспові.

Відповіла, злязачи з печі, що й сама не їде, і без нього обійдеться. І радла, що синок

послухав її і відповів так, як вона наказувала. І не усвідомлювала, яке зерно сіяла в збен-тежену душу дитини. А таке повторювалось і вдруге, і втретє... От і прийшов час розплачуватись, і виявилось справді таким прислів'я: «Що посієш, те й пожнеш».

Виятковий випадок? Так, виятковий. Проте, чимало педагогів можуть підтвердити: коли мова заходить про погану успішність учня, батьки розподять руками:

— Дивно! Я його плома нічого не примушую робити, все сама роблю, а йому кажу одне — ти тільки вчись!

І так-таки й є — синок чи дочка і за холодну воду не беруться.

Часто чуєш і таке: підросте, тоді почне й працювати.

Ніби є якась межа, до якої можна нічого не робити, а після неї починає працювати...

ДО ЦЬОГО питання ми повернемося згодом, а зараз ніяк не можна обійти взаємовідносини батьків з іншими людьми. Бо ще не всі і не завжди тут гаразд. Не у всіх однакові характери, виникають конфлікти, суперечки, сварки. Мені можуть заперечити: взаємостосунки у наших людей світлі, ясні. Згоден. У переважній більшості. Але трапляються і конфлікти, і сварки. Буває, що деякі батьки втягають у те болото і своїх дітей. Отак, повернувшись із вулиці, з ферми, ще у гніві батьки при дітях починають доказувати, що Василь — і мерзотник, і нелюд, що такого, як він, і світ не знає. Синок чи донька слухають те все дуже уважно. Кому вони вірять? Звичайно, батькам. Кому виносять свій дитячий присуд? Зрозуміло кому. Від кого переймають усі вислови? Теж зрозуміло.

Дехто гадає, що до подібного діти ставляться несерйозно, неглибоко. Сьогодні почув — завтра забуду.

Ні. Серце дитини надзвичайно чутливе й вразливе. Почуто не забувається. Пам'ять у дитячому віці дуже міцна. Батькам, матерям, необхідно бути дуже обережними з конфліктами в сім'ї, поза сім'єю. Треба пам'ятати, що той бруд липне до дітей. Липне за одну хвилину, за одну мить, липне поганим словом, огидною лайкою а зминати їх доводиться роками.

Ніхто й ніколи не ізолював дітей від нашого життя. Та таке й неможливе. Діти горнують до нас, діти цікавляться нашими уподобаннями, нашою дружбою, уболіввають за наші прикраси й невдачі, радіють нашим перемогам.

Як же бути? Ніколи не показувати їм нашого гніву? Світити завжди посмішками?

Між батьками й дітьми має жити слово: мужнє, добре, ласкаве і гнівне, але завжди вірне, поване правди. Великого світу від них не закриєш, та й не треба його закривати. Якщо Василь ледар, п'яниця, то нехай і діти знають про це, нехай знають, яке це зло для всіх. І нехай бачать, що є ще Микола Григорович, тисячі таких, як він, добрих і чесних трударів.

ТРУДАРІВ... Ми знову вернулись до розпочатої розмови. Не може бути ніякої штучної межі для початку й продовження праці. Де тільки є змога, потрібно розкривати перед дітьми велич праці, почуття плеча, дружби, треба показувати, що лише у праці, у дружбі людина творила чудеса — від того, що від руки її спалахнув вогонь, і до того, що вона послала в світі зорельоти.

Між малим і великим існував, існує й існуватиме нерозривний зв'язок.

Не подумайте, батьки, що автор розглядає все примітивно і спрощено. Моє ляль, піднялась дитина з колоски, почала ходити, говорити — і зразу її привчай до якоїсь роботи. Зовсім ні! Але й не забувайте про її руки. Маленька лійка — то й гра, але то вже і робота. Ви обрізаєте сухе гілля яблуні, а поруч вас — синок. Він просить:

— Дай я зріжу гілку!

Не кажіть: «Ти ще малий!»

Дайте йому ножиці та покажіть, яку гілку треба зрізати і розкажіть чому.

Несете воду від криниці, а з вами й маля, дочка, з малесеньким відерчком, налийте в нього трохи води.

(Закінчення буде).

НА ТУРНІРІ МЕЛЬПОМЕНІ

ОГЛЯД
НА КРАЩЕ
ВИКОНАННЯ
РОЛЕЙ
КРОПИВНИЧАН

Сьогодні на сцені Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького перегоріється чергова сторінка на краще виконання ролей з репертуару минулої сезону. Цю сторінку заповнять своїми творчими дочерками артисти, режисери, художники. А потім під нею поставлять свою оцінку члени журі.

У цьому своєрідному змаганні беруть участь як досвідчені митці, так і зовсім молоді. Зокрема, покажуть своє мистецтво

актори Віра Тимченко, Тетяна Корнієць, Марина Яриш, Василь Зіноватий, Анатолій Келюх, Юрій Волохов та інші.

До речі, всім приємне враження справила п'єса І. Карпенка-Карого „Безталанна“, яку поставив молодий режисер Алім Ситник. Він зміг по-своєму, по-новому прочитати класичний твір української драматургії.

Чудово справила з головною роллю Марина Яриш. Артистка психологічно розкрила складний образ Софії, не пдаючись до штучного драматизму, а доносячи до глядача внутрішню хвилювання своєї героїні. Емоційне саморозкриття, не б'ючи на зовнішній ефект, у поєднанні з широким безпосереднім, не залишило нікого спокійним.

Не можна залишити поза увагою і прекрасну гру народної артистки УРСР Л. Тимош, яка створила переконливий і надзвичайно яскравий образ матері Гната.

Робота ще одного молодого режисера Б. Міланкіна, який поставив віршну драму М. Байджієва „Поєдинок“, заставляє задуматись над сьогоденням, над високим покликанням громадянства радянської молоді до людини.

На огляд кропивничани вивели шість

робіт. Всі вони різноманітні за темами, за жанрами, тощо. Наприклад, драму І. Тогобичного „Мати-наймичка“ змінив музична комедія М. Старицького „Сорочинський ярмарок“, а потім — героїчна драма О. Левицького „Камар'юта“.

З 20 січня до 1 лютого на сцені гортануться мережні сторінки класичної і сьогоденної драми.

Журі конкурсу встановило премії за кращі чоловічі, жіночі і молодіжні ролі.

Цей огляд відбувається напередодні Ленінського ювілею. І тому цілком зрозуміле хвилювання і артистів, і глядачів. Адже стати переможцем у ювілейному році — це не тільки висока честь, а скоріше всього знаменна подія в житті.

Тож, поки йде захоплююче змагання на турнірі дорослих Мельпоменів, хочеться від широго серця побажати його учасникам творчого запалу і творчої перемоги.

На фото: сцена із віршної драми М. Байджієва „Поєдинок“. У ролі Гната — артистка С. МАРТИНОВА, Іскандера — Ю. ВОЛОХОВ.

В. ГОНЧАРЕНКО,
член журі огляду.

Керівник клубу кандидат у майстри спорту
Г. ДУБІВКА.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 9

Уже в 15 років вона завоювала звання чемпіонки Грузії серед дорослих.

1958 рік був особливо везучим для Нони. Вона з срібною медаллю закінчила школу і здобула бронзову медаль на чемпіонаті СРСР. Великий вплив на формування творчих поглядів Нони мав чемпіонат СРСР 1960 року, який одночасно був відбірковим змаганням ФІДЕ до наступного турніру претенденток. Нона в цьому турнірі здобула право для участі в цих змаганнях, де її виступ закінчився новим тріумфом — Нона на два очка випередила другого претендента.

І ось матч на першість світу з Е. Биковою, який відбувся в 1962 році в Москві. Він закінчився переконливою перемогою Нони з рахунком 3:2.

Свій високі титул чемпіонки світу Нона підтвердила в матчі з А. Кушнір, які відбулись у 1965 і 1969 роках.

Нона Гаприндашвілі зараз, безумовно, є найсильнішою шахісткою в світі. За великі досягнення в галузі шахів вона нагороджена орденом „Знак Пошани“.

2. Під час шахової партії часто виникають такі ситуації, коли противник нападає на нашу фігуру або пішака. Виникає бажання зразу ж захистити цю фігуру або відійти нею на інше поле. Крім цієї можливості, у шаховій практиці дуже часто застосовується енергійний спосіб захисту — так званий контр-удар.

У досвідчених шахістів контр-удар завжди є грізною зброєю. „Кращий спосіб захисту — контратака“, — кажуть шахісти, ської школярки неабиякий шаховий талант.

Нона після переїзду до Тбілісі під керівництвом В. Карсєдає вичахла шахову теорію. Успіхи її росли від змагання до змагання.

Хід чорних:

Білі напали на чорного ферзя, але чорні не виводять свого ферзя, а застосовують контр-удар, зігравши: 1... Сg1

Далі було: 2. f4 Tc2 3. Fe3 Cc2 (Слон переводиться на поле c2 загрозою Tc2+). 4. Cc3 5. Tg1 Tc2+ 6. Kp1 Cc6 7. Tf8+ Kp:8 8. Фg1+ Tg2+ і білі здались, дуже красиве закінчення.

3. Позиція Ільїна розв'язується так: Білі можуть врятуватись єдиним засобом, запатовавши чорного короля в углу дошки, так як пішака чорних наздогнати неможливо:

1. Ke7+ Kp7 (Якщо 1... Kp7, то 2. Kc6 e2 3. Ke5+). 2. Kc6+ Kp8 3. Kp4 e2 4. Kc5 c1f 5. Kp6 з нічиєю.

НАЙСИЛЬНІШИЙ — МАРК СОКОЛОВСЬКИЙ

У місті Кіровограді в період з 9 по 18 січня тривала першість обласної ради ДСТ „Авангард“ з російських шахів.

Перше місце зайняв майстер спорту СРСР Марк Соколовський. На другому місці кандидат у майстри спорту Георгій Бондаренко і на третьому — першорозрядник Віктор Черкашин. Два переможці здобули право для участі в першості ЦР ДСТ „Авангард“.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Фейлетон

сім зрозумілими підписами записав рядки: „Один із шедеврів — це „Кривава неділя“. Остальне просто малярство і бездарність“.

Те, що картина Косака „Кривава неділя“ на пересувній виставці не експонується, а в постійній експонатній галереї, як видно, принципового значення для авторів не мало, зате „відгук“ вийшов „добрий“.

Огляд виставки — це не подія автомобіля, і твердість відвідувачів мало контролюється. Користуючись цим, хтось пише досить такі тремтливою рукою: „Дуже красива та цікава картина (!) „Кривава неділя“. Або так про цю ж картину: „Вперше відчув жах розстрілу. За що спасибі“.

Але це не значить, що дозволяється писати лише про

сі, і майбутні стінописці записують на партах школи свої дипломні роботи — найбільш міцні твори.

Якщо тобі мало середньої освіти — йди в інститут. Політехнічний підходить теж. Інститут — це вища ступінь кваліфікації. В Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування я бачив цікаві малюнки на темі інститутського життя, фрагменти студентських робіт з дисциплін, які здавалися би нічого спільного не мають зі стінописом. А ще нічого не тямлячи першочисленні роботи прочитати: „Здав сепарат — одружився“ або „ТММ — тут моя могила“ та багато іншого.

Людські таланти, це й озброєні середньою, а то й вищою освітою потребують застосування їх, от і з'являється час від часу на стінах різьба по штукатурці. Причому, чомусь вибираються пізніші інтимні місця. Мають, щоб натхненню художника ніхто не заважав.

Малюнки та надписи на бібліотечних книгах (підкреслюючи бібліотечних, бо хто ж тебе знає, якщо ти будеш розмальовувати свою книгу!) — це вже інший напрям такого роду мистецтва, причому і в ньому виникають все нові і нові форми. Можна показати себе уважним та вдуманим читачем, підкреслюючи певні місця в книзі, зарекомендувати серйозним рецензентом, (надписи: „Дуже хороша книга“ або „Не читай — нудьга“).

Адміністрації установ, які так чи інакше несуть збитки від amatorів цього мистецтва, борються з ними різними методами. Ці методи не завжди діють. Наприклад, простий ремонт стін не лише нічого не дає, але й створює стінописців. Хто ж втримається від спокуси прикрасити малюнком новеньку білу стіну!

По-моєму, найбільш дієвий метод боротьби — це поум'якшити словом анналіти в серіях нападів досторичних живописців потяг до настінного мистецтва, як це зробили в ідеальній білосвітній школі. Там темновозелені стіни довгий час прикрашали папірці, на якому друкарською машинкою було уявлено наступне: „Громадяни! Адміністрація просить вас не писати на стінах! Навряд чи хто-небудь навмисно розписує стіни ідеально після такого поум'якшення закляну“.

Б. МИХАЙЛОВ.

м. Кіровоград.

„ГРОМАДЯНИ! УВАГА!“

окремі картини. Можна по-дискусувати про мистецтво взагалі, можна поспробувати свої сили в гуморі. Наприклад: „Ми потрапили виставкою. Один наш товариш вмер при в ході. (І пахло духами)“. Підпис: фізично-винахідники.

У читача може скластися враження, що кожен, хто наскрибає на стіні чи на папері який-небудь знак — це вже і художник. Далеко не так. Як уже було сказано, це легка шлях досягнати популярності, але і для цього потрібні певні знання. Принаймні, треба володіти пером.

Для нанесення більш довговічних петрогліфів береться складний ніж, чи яке-небудь інше знаряддя. У цьому випадку і через десять років школярі з цікавістю будуть роздивлятися малюнки тогочасного життя, читати, що такий-то палеко кохав прекрасну таку-то, чи знайомилися з іншою, не менш корисною інформацією. І хоч стінопис — дисципліна факкультативна, вона користується популярністю в учнів. Курс живопису на партах закінчується у випускному класі.

ГУМОРИСТИЧНИЙ РАЗОК

НЕ ЗМОЖЕ

— Дуже ти погано, Владе.
Вчitis став у восьмій класі...
— А відпини я пізшо
Вчitis не зможе краще,
Бо у тата, мамі й діда
Семирічна лиш освіта.

НЕЗРУЧНО

— Ну, як діла у вас на фермі?
Чи критика на висоті?

— На висоті! Уже тепер ми
Не ті, товаришу, не ті.
Ми критикуєм всіх підряд
І критикуєм сміло, влучно
Корів, свиней і поросят...
— Ну, а людей?
— Людей незручно.

Б. ЧАМЛАЙ.

м. Кіровоград.

ПОГОДА

Вдень 24 січня по території області та міста, передбачається хмарна погода, райком і вдень місцями слабкий сніг, слабка хуртовина, на півдні області слабка ожеледь, по місту мож-

ливо слабкий сніг, — слабка ожеледь. Вітер східний, помірний. — Температура повітря: по області — 3, — 8 градусів, по місту — 4, — 6 градусів.

25 — 26 січня — хмарна з проясненнями погоди, часом слабкий сніг, слабка хуртовина. Вітер південно-східний, помірний, вночі — 7, — 12, вдень — 4, — 9 градусів.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, ресети відділу — 2-45-36.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“ — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Бюро обкому ЛКСМУ висловлює члену обкому комсомолу, першому секретареві Олександрівському райкому ЛКСМУ Л. Г. Тихоступу глибоке співчуття з приводу смерті його

батька
Василя Даниловича.

РСП. (М.) 20.45 — Новини. (М.) 20.50 — Сім днів. (М.) 21.30 — Концерт хореографічного ансамблю „Веселка“. (Кіровоград). 22.10 — Кінопрограма. (Кіровоград). 23.10 — „Камerton доброго настрою“. (Одеса).

ПОНЕДІЛОК, 26 січня. Перша програма. 18.50 — Кінооповідання „Скарбниці ленінзму“. (Кіровоград). 19.00 — Програма „Час“. (М.) 19.30 — „Від понеділка до неділі“. (К.) 19.45 — „Добрий вечір, мед-рий вечір“. (Чернівці). 20.15 — Кіножурнал та художній фільм „Тринадцять три“. (Кіровоград). 21.40 — Пам'яті дати. Ж. О. Фенбах „Паризьке життя“. (Кіровоград). 22.30 — Поема про поляринік. (Кіровоград). Телефільм.

Друга програма. 21.40 — Реклама. (К.) 21.55 — „Полу-м'я свободи“. Фільм-балет. (К.) 23.00 — Телефільм. (К.)